

עובדיה סופר מאזין לוואגנר ואבי הפצועים נפל בפח של אנשי הקולנוע

בארץ עדיין נמשך החרם המגוחך על ריכארד ואגנר. מי שרוצה להאזין ליצירותיו של המלחין הגרמני, חייב לעשות זאת בביתו. מעל גבי תקליט. רק מי שיוצא לחו"ל יכול לנשום לרווחה, לצעוד בכנף-הרוח וללא חשש לתוך אולם הקונצרטים ולהנהיג מהצלילים האטוריים. כך בדיוק עשה השבוע בפאריס השגריר שם, עובדיה סופר.

סיררה של הקרנות מוקדמות נערכו השבוע לטרט לא שם זין, על פי סיפור של דן בן-אמוץ. אולם בראמוץ לא נכה אף כאחת מהן. גם אין הוא מתכוון לחוות בסרט. "מכרתי את הזכויות להקרנה", אמר, "ומי כאן והלאה זהו עיסוקו של המפיק. הוא יכול לעשות בזה מה שהוא רוצה. אני לא רוצה לראות, כי אני חרד".

שימחה הולצברג הי מכונה. אבי הפצועים, הגיע ל- מחלקת-השיקום בתל-השומר כשכולו כוונות טהורות. הולצברג החליט לחלק שי למאוש פוים. תחילה חילק את השי במיסדרונות המאוכלסים בצפיי פוים. משסיים, התעניין האם יש

פצועים נוספים. "מה זאת אומרת — פצועים נוספים?" נענה על-ידי הסגל, "אלה שחילקת להם שי הם סתם סטאטיסטים בסרט לא שם זין; בינתיים עוד לא פגשת אף פצוע אמיתי אחד..." הולצברג הנהדחם התבייש לבקש בחזרה את מתנתו, ואף להביא תגיבורתישי לפצועי-צה"ל המי קוריים.

כימאיהסרט שמואל אימברמן ניסה להשיג מסוק לסצינת-הפתיחה של הסרט, ש בה נפצע הגיבור הראשי (המגור לם על-ידי איקה ז'הר) ומפנה על-ידי המסוק לבית-חולים. הוא פנה לחילה-אוויר ונענה: "אין כעיייה. זה רק יקח שלושה חודי שיים..." מה עשו? צבעו מסוק אורחי שכור, כדי שידמה למסוק צבאי. התחילו להסריט, ואו הסת בר שהצבע יורד, ויש לצבוע שוב ושוב. כך צילמו את הסצינה הפו תחת פעם אחר פעם.

מה מטריד את חבריה- סת בנימין בן-אליעזר, המ כונה "פוארד"? שהוא נאלץ לשלם מדי חודש פעמיים מסהכנסה וביטוח-לאומי. מרוע? מפני שפו אר מקבל הן פנסיה מהצבא כי

תתאלוף ברימוס, הן משכורת כחברי-כנסת בהווה.

בהקשר זה נזכר פואר כי צד קיבל כאחד הימים הורעה מבטיחה משילטונות מסייהכ נסה כזו הלשוני: "ברקנו ומצאנו שאנו חייבים לך סכום..." פואר המאושר ואשתו דולי אצוריצו, וחידשו את הריהוט בביתם. אחרי שביזבוזו את הסכום שננקב לזכור תם, הופתע פואר למצוא בתיבת הרואר שלו הורעה נוספת ממס ההכנסה: "נעשתה טעות בעני יינך. הינך מתבקש להשיב לנו את הכסף בהקדם האפשרי..."

ביום השלישי היו שני אי רועים נוצצים, שהתקיימו זה ליד זה: מיכאל שטראוס חגג ב מלון דן-אכדיה יובל שנים ל מפעלו, ואילו הכרוסלן לו סילבר חגג במלון הסמוך, מלון דניאל, את פרישתו. חלק מהי מוזמנים נכללו ברשימות שהוכ נו לשני האירועים. כך נאלץ, למשל, דויד פדרמן, מבעלי עלית, לדלג בין שני בתי-המלון הסמוכים, ולרקוד בשתי השמי חות.

אלישבע גיבלי, אשתו של יושבראש מועצת-המנהלים

של חברת-חשמל, הגיעה בגפה לשימחה של שטראוס, ולא פס קה מלהתנצל: "הוא חולה..." הכוונה היתה, כמובן, לבעלה, בנימין, שלקה בשפעת. אלישבע המטופחת סבבה בין דוכני-הגלרי דות עם שתי נכרותיו של בעלה.

גם זיווה להט, אשת ראש-עיריית תל-אביב, שהיא הי מחותנת של שטראוס — הגיעה בגפה. צייץ אומנס בריא ושלם, אבל — בחו"ל, בנה, דן, הוא בעלה של עיריית, בתו של שטראוס.

נעדרה מן המסיבה הפסלת אילנה גור, שחזרה רק כעבור יומיים מחו"ל. גור פיסלה בשעי תו פסל עבור מיפעלי-שטראוס. לאחר הצבת הפסל התברר כי קיימים יחסים בין שתי המישיפ חות עוד מימי הרור הקודם: אביה

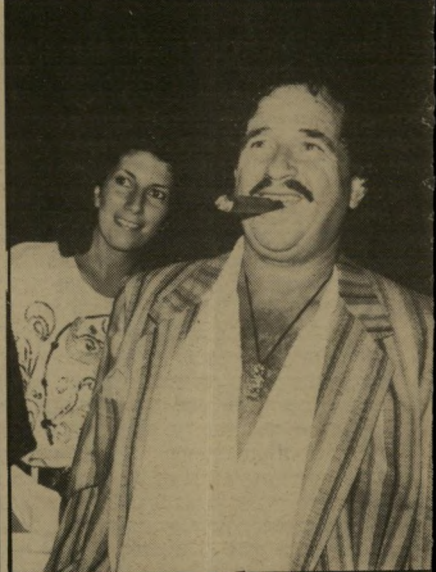
של אופנאית ידועה. אך היא הפי חיתה קילוגרמים נכירים ממישי קלה. "ככה זה כל שנה, כחודש הרמאדן", סיפרה בספיק.

לכל האחרים, שעדיין חר ששים לגיורתם, ראג מנהל הטל- וויזיה בערבית, יוסף בראל, שהגיע לשימחה עם אשתו שר שנה, בראל הביט בהתנפלות על העוגות ופלט: "אין מה לר אוג. הכל מכיל סוכריות!" אמר — ואכל.

הזמרת המצליחה ריטה החליטה השבוע שהיא זקוקה לשיעורי-שחייה לשיפור כושרה הגופני. היא נחרה כמדריכה בזמרת חובכת-הספורט ריקי גל. השתיים התייצבו בשעת בר קר מוקדמת בכריכת-גורדון כי תל-אביב ופתחו בשחייה. הזמרת הצעירה התלהבה, אך כשהגיעה

ציון צמירי, העולם הזה

איתמר הורוביץ בן השבוע, המשתתף הצעיר ביותר והחשוב ביותר במסיבה שנערכה במלון פלאזה בטבריה: היה זה טקס ברית-המילה שלו עצמו. אורחים אחרים באירוע: אנשי-מישטרה בכירים, חבריה לעבר דה של האם, קצינה שעברה מהמטה הארצי לצפון, כתבים, חבריו של האב, העיתונאי מקריית-שמונה, וח"כים צמוניים. בתצלום: האב מנחם, המוהל, הבן איתמר והסב, הד"ר יהושע הורוביץ.

למים העמוקים בגרו בה כחור תיה, והיא כמעט טבעה. כשאירת כוחותיה יצאה מהבריכה למנוחה ארוכה. ריקי גל המשיכה.

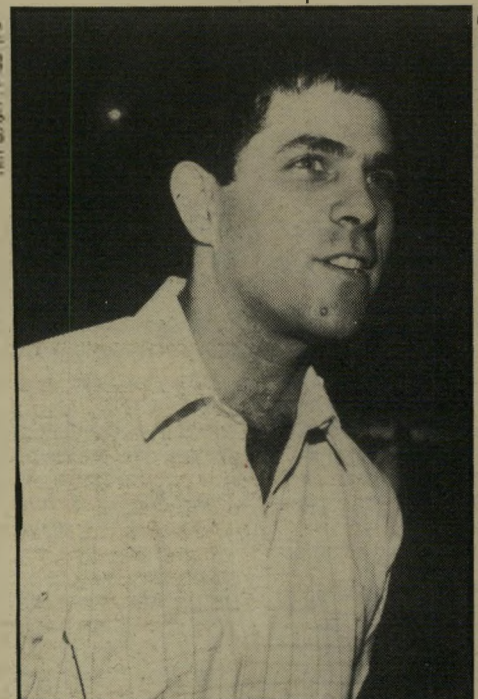
מה כבר לא אמרו על רפי שאללי? שהוא הגיע ארצה מחור סריכל, שהוא עשה מתיחת-פנים ועוד כזבים שונים. אך רפי כשלו, ממשיך בתוכניותיו. בעוד חודי שיים יפתח באר אכסקלוסיבי כי קומת-הכניסה למיסעדה הסינית סינגינג במבו. ורפי מקווה שאר תו המקום שהביא בשעתו להצי לחתו החברתית כלכלית יחזור אותו למעמדו כמלך חייה-היללה של תל-אביב.

הפיתגם שאין נביא בעירו חזור על עצמו בארץ עד כדי שיעמום. עדי איינהורן, אשתו של איש-הביטוח דורון אייני הורן, ניסתה את מזלה כרוגי מנית בארץ-הקודש. כל מארגי ניהתצוגות והצלמים רחו אותה בטענה שהיא גבוהה מדי, רחבה מדי, מלאה מדי, ועוד דברים כאלה. עדי בת ה-22 לא הת ייאשה, נסעה לניו-יורק ושם התקבלה, לדבריה, על-ידי גדר לי האופנאים, ובניהם קלווין קליין.

שערויית השבוע בתחום המוסיקה שייכת, ללא ספק, ל- הנהלת היכל התרבות ולמאר- גני האופרה נישואי פיגארו. הקונצרט החל בשעה 8 בערב, בעוד שחלק ניכר מהמוזמנים

של אילנה, אנדרה, שהיה תב רואן, הגן על אביו של מיקי, מייסד המפעל, כשהיו לו לפני קרוב ל-50 שנה בעיות בקשר לתברואה.

נגואה, רעיית השגריר המצרי מוחמד בסיוני, אומנס הפגינה תיאבון בריא במסיבה

ציון צמירי, העולם הזה

